

ทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากข่าวภาษาเกาหลีออนไลน์

เนติมา บุรพาศิริวัฒน์

อาจารย์

คณะวิเทศศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต

netima.b@phuket.psu.ac.th

รับบทความ: 3 เมษายน 2564

แก้ไขบทความ: 12 มิถุนายน 2564

ตอบรับบทความ: 15 มิถุนายน 2564

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากข่าวภาษาเกาหลีออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากตัวบทข่าวในสื่อออนไลน์ โดยเก็บข้อมูลจากข่าวออนไลน์ที่ปรากฏในเว็บไซต์ www.naver.com จำนวน 80 ข่าว ผลการศึกษาเผยให้เห็นว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัวในเชิงลบในช่วงวิกฤต COVID-19 คนเกาหลีใต้มีความกังวลในด้านการเงิน ด้านสุขภาพจิต และด้านสุขภาพร่างกายมากที่สุด แต่สำหรับประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อประเทศและสังคมนั้นพบว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่

มีทัศนคติในเชิงบวกที่ว่าประชาชนภาคภูมิใจที่ต่างประเทศให้ความสนใจกับการรับมือของประเทศเกาหลีใต้ ส่วนประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการนำเสนอข่าวหรือบทความข่าวออนไลน์ทั้งในเชิงบวกและลบ เช่น คนเกาหลีใต้พึงพอใจกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และคนเกาหลีใต้มีทัศนคติที่ว่าความปลอดภัยของผู้คนในประเทศสำคัญกว่าการคำนึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และมีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนั้นพบว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในเชิงบวกต่อการช่วยประเทศชาติในการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 และมีการใช้ชีวิตแบบ ‘Untact’

คำสำคัญ: ทัศนคติ, พฤติกรรม, คนเกาหลีใต้, COVID-19, ข่าวภาษาเกาหลีออนไลน์

Attitude and Behavioral Responses of the South Koreans during COVID-19 Pandemic through Korean Online News

Netima Burapasirawat

Lecturer

Faculty of International Studies,

Prince of Songkla University, Phuket Campus

netima.b@phuket.psu.ac.th

Received: April 3, 2021

Revised: June 12, 2021

Accepted: June 15, 2021

Abstract

This paper examines the attitude and behavioral responses of South Koreans during the COVID-19 pandemic through Korean online news. The objective of this paper is to study the attitude and behavioral responses of South Koreans during the pandemic from the Korean news context of the online platform. The researcher collected 80 related news from the news on the website www.naver.com. The result of this study reveals that South Koreans have a negative attitude toward their family and

themselves during the pandemic. The people have anxieties in aspects of finance, mental and physical health. As for the attitude toward their country and society, South Korean people have a positive attitude. That is, they are strongly proud that foreign countries have apparently paid attention to the prevention and control of pandemics. In terms of the attitude toward the government agency and related organizations, the study found both positive and negative news. For example, the people are satisfied with the performance of public health officers. Furthermore, Koreans have an attitude that the safety of the people in the country is more important than human rights and mostly realizes social responsibility. Besides, the people positively behave to support the country in protecting the COVID-19 pandemic, and they have been in ‘Untact’ communication.

Keywords: Attitude, Behavior, South Korean, COVID-19, Korean online news

1. บทนำ

เกาหลีใต้ถือเป็นประเทศที่มีการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ครั้งใหญ่ที่สามารถลดอัตราการแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว ในช่วงต้นของการติดเชื้อในเกาหลีใต้นั้นมีความรุนแรงตั้งแต่ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์จนถึงต้นเดือนมีนาคม ค.ศ. 2020 แต่เกาหลีใต้เป็นประเทศหนึ่งในประเทศที่ประสบความสำเร็จเรื่องการลดจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสลงได้มากเป็นลำดับต้น ๆ จนหลาย ๆ ประเทศได้นำแนวทางต่าง ๆ ของเกาหลีใต้ไปประยุกต์ใช้ ดังเช่น นายสก็อตต์ ก๊อตต์ลีบ อธิบดีกรมการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐ ฯ ได้ยกให้เกาหลีใต้เป็นประเทศต้นแบบในการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ในปี 2015 ประเทศเกาหลีใต้มีบทเรียนมาจากการระบาดของไวรัสทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือโรคเมอร์ส (MERS) ซึ่งทำให้ชาวเกาหลีใต้เสียชีวิตไปกว่า 38 คน จากบทเรียนวิกฤตโรคเมอร์ส (MERS) ในครั้งนั้นส่งผลให้เกาหลีใต้มีประสบการณ์ในการรับมือได้ดี จนทำให้หลาย ๆ ประเทศต่างชื่นชมการจัดการรับมือของประเทศเกาหลีใต้ และหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญ คือ การที่ชาวเกาหลีใต้ให้ความสำคัญอย่างมากกับการระบาดของไวรัส COVID-19 (Workpointtoday, 2020) ดังนั้นการศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 ที่เผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดไวรัส COVID-19 จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาสภาพสังคมเกาหลีใต้ในสถานการณ์ปัจจุบันได้

ผู้วิจัยสนใจศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 ผ่านการวิเคราะห์ความหมายระดับมหภาคจากตัวบทข่าวภาษาเกาหลีในสื่อออนไลน์ "สื่อ" มีบทบาทสำคัญมากในสังคมยุคปัจจุบัน เพราะเป็นตัวเชื่อมโยงทั้งข้อมูลความรู้ สื่อ คือ สิ่งที่ใช้ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ทัศนคติ ความคิด หรือการกระทำต่าง ๆ โดยมีเจตนา

ที่จะเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสื่อยังเป็นสิ่งที่สามารถถ่ายทอดทักษะความรู้ของผู้ที่ต้องการถ่ายทอดไปยังผู้รับข่าวสาร โดยผ่านเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัย สื่อจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น ซึ่งต้องมีความน่าเชื่อถือทั้งเนื้อหาสาระและความถูกต้อง (Rogers, 1976) นอกจากนั้นสื่อยังมีบทบาทในการกำหนดสังคมและยังเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนสังคมได้อีกด้วย (Mayr & Machin, 2012) จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการสื่อสารในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ สิ่งที่ใช้สื่อความหมายมิได้จำกัดอยู่เพียงวัจนภาษาเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หรือสื่อออนไลน์อื่น ๆ สามารถเข้าถึงคนกลุ่มใหญ่ในสังคมได้ มีนักวิจัยจากหลาย ๆ สาขา รวมทั้งสาขาภาษาศาสตร์ที่ให้ความสนใจในการวิเคราะห์สื่อออนไลน์จากตัวบทของภาษาเพื่อศึกษาสังคม วัฒนธรรม โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ความหมายระดับมหภาค (Semantic Macro-Structure) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ศึกษาและวิเคราะห์ตัวบทข่าวภาษาเกาหลีที่อยู่ในสื่อออนไลน์เพื่อให้ได้ทราบถึงทัศนคติของคนเกาหลีในช่วงวิกฤต COVID-19 เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสังคมเกาหลีต่อไป

2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) เสรี วงษ์มณฑา (2542, น. 106) กล่าวว่า ทัศนคติมีลักษณะ 2 แบบ คือ ทัศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) หรือการปฏิบัติออกมาในเชิงบวก (Act Positive) และทัศนคติเชิงลบ (Negative Attitude) หรือการปฏิบัติออกมาในเชิงลบ (Act Negative) ซึ่งถ้าเรามีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราก็จะปฏิบัติออกมาในเชิงบวก หากเรามีความรู้สึกในเชิงลบเราก็ปฏิบัติออกมาในเชิงลบ สอดคล้องกับนิติพล ภูตะโชติ

(2556, น. 44) ได้กล่าวไว้ว่า ทศนคติเป็นการประเมินผลกับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบ เห็นว่ามีความรู้สึกอย่างไรกับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึง ความรู้สึกบางอย่าง ซึ่งอาจจะแสดงออกมาทั้งในทางบวก และทางลบ หรือ อาจเป็นกลางก็ได้ ซึ่งจะมีผลต่อความคิดซึ่งอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ และยังสามารถเกิดปฏิกิริยาและพฤติกรรมออกมาภายนอกให้เห็นได้ เช่น ท่าทาง คำพูด การกระทำ แต่ทศนคติส่วนมากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ภายในจิตใจของมนุษย์มากกว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมาภายนอก

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้น หรืออุกจนใจ จากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อได้เผชิญกับสิ่งเร้า กระบวนการเกิด พฤติกรรมสามารถแยกออกได้เป็น 3 กระบวนการ คือ 1) กระบวนการรับรู้ (Perception Process) เป็นกระบวนการเบื้องต้นที่เริ่มต้นจากบุคคลได้รับรู้ หรือได้รับข่าวสารจากสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส 2) กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition Process) เป็นกระบวนการทาง ปัญญาที่ประกอบด้วยการเรียนรู้ การคิด การจำ รวมถึงการนำไปใช้ กระบวนการนี้อาจเกิดจากการพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ ได้เช่นเดียวกัน เป็นกระบวนการที่มีความละเอียดซับซ้อนภายในจิตใจ 3) กระบวนการ แสดงออก (Spatial Behavior Process) เป็นกระบวนการที่เกิดหลังจาก กระบวนการรับรู้และกระบวนการคิดและเข้าใจแล้ว บุคคลจะมีการ ตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้ แต่ยังมีได้แสดงออกให้ผู้อื่นได้รับรู้ เป็นเพียง พฤติกรรมที่อยู่ภายใน แต่หากได้คิดและเลือกที่จะแสดงตอบสนองให้ผู้อื่นได้ สังเกตเห็น เราจะเรียกว่า พฤติกรรมภายนอก (สุรพล พะยอมแย้ม, 2545) หรืออาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมได้แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ 1) พฤติกรรม เปิดเผย (Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ทำให้ผู้อื่น สามารถมองเห็นได้ สังเกตได้ เป็นการแสดงออกของการกระทำต่าง ๆ ได้แก่

การพูด การยิ้ม การกิน การนอน ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์ที่สังเกตเห็นได้ เป็นพฤติกรรมภายนอก 2) พฤติกรรมปกปิด (Covert Behavior) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงแล้ว แต่ผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นได้ จึงเป็นความคิด อารมณ์ ความจำ ความฝัน เป็นพฤติกรรมภายใน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551)

พาน ไดก์ (Van Dijk, 1992 อ้างถึงใน จีระยุทธ สุริยะ, 2560) ได้เสนอ แนวคิดการวิเคราะห์ความหมายระดับมหภาค (Semantic Macro-Structure) ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ตัวบทเพื่อหาใจความสำคัญ พาน ไดก์ (Van Dijk) กล่าวว่า โดยทั่วไปการรายงานข่าวจะมีองค์ประกอบ 2 ส่วน หลักๆ คือ 1) ส่วนสรุป (Summary) และ 2) ส่วนเนื้อหา (Story) กล่าวคือ ส่วนสรุป (Summary) จะประกอบไปด้วย พาดหัวข่าว (Headline) และส่วน นำ (Lead) และส่วนเนื้อหา (Story) จะประกอบไปด้วย สถานการณ์ (Situations) และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นรายละเอียด (Episodes) พาน ไดก์ (Van Dijk, 1988 อ้างถึงใน เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต, 2554) เสนอว่า การพาดหัวข่าวเป็นโครงสร้างความหมายในระดับมหภาค นักข่าวจะเลือกนำเสนอข่าวโดยการบรรยายเหตุการณ์ตามมุมมองความคิดของตนเองว่าส่วนใดเป็นส่วนที่เด่นที่สุด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ทำให้การพาดหัวข่าวมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน อีกทั้งการพาดหัวข่าวเป็นส่วนที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ความคิดและความเชื่อหรือค่านิยมของผู้ นำเสนอ ณ เวลานั้น ๆ ได้ (Van Dijk, 1988 อ้างถึงใน เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต, 2554) ในที่นี้ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดการวิเคราะห์ตัวบทระดับ มหภาคของพาน ไดก์ (Van Dijk, 1992) ที่กล่าวมาข้างต้นมาเป็นกรอบการวิเคราะห์ในการศึกษาในบทนี้ โดยนำมาเป็นแนวทางในการตอบคำถามวิจัยที่ว่า คน

เกาหลีใต้มีทัศนคติอย่างไรในช่วงวิกฤต COVID-19 ผ่านการวิเคราะห์ผ่านตัวบทของข่าวออนไลน์

ซอนจงอู (전중우, 2020) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของความตระหนักในการระบาดของไวรัส COVID-19 ระหว่างคนเกาหลีใต้และคนอเมริกาจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามพบว่า คนเกาหลีใต้มีความตระหนักและความรู้สึกถึงอันตรายในการระบาดของไวรัส COVID-19 มากกว่าคนอเมริกา

โซฮยอนา (손희나, 2020) ได้ศึกษามาตรการรับมือโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 และความยากลำบากของศูนย์รับเลี้ยงเด็กอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 พบว่า ความยากลำบากของศูนย์ดูแลเด็กเล็กสามารถแบ่งออกเป็นสองประการหลัก ๆ คือ ประการแรก หัวหน้าศูนย์รับเลี้ยงเด็กของครอบครัวประสบปัญหาทางการเงินสำหรับการใช้ในการดำเนินการภายในศูนย์รับเลี้ยงเด็ก พนักงานของศูนย์รับเลี้ยงเด็กประสบปัญหาการไม่ได้รับเงินเดือนเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงขึ้นเนื่องจากต้นทุนราคาผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อโรคที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการจ่ายค่าเลี้ยงดูที่ล่าช้าของผู้ปกครอง ประการที่สอง คือ การประสบปัญหาในเรื่องของความรู้สึกลดท้อในช่วงวิกฤตการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 หรือที่เรียกกันว่า “Corona Blue” ส่วนผลการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการในการรับมือได้แก่ 1) การมีระยะห่างทางสังคมและพี่เลี้ยงเด็กต้องสวมใส่หน้ากากขณะปฏิบัติหน้าที่ 2) ความพยายามในการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยโดยคำนึงถึงสุขอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ 3) การหมั่นตรวจสอบสุขภาพของเด็กเล็กแต่ละคน 4) การสนับสนุนและสื่อสารกับครอบครัวของเด็ก การขอความร่วมมือในการแบ่งปันข้อมูลด้านสุขภาพของเด็กเล็กเพื่อความ

ปลอดภัยและการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการเพื่อช่วยลดภาระในการเลี้ยงดูที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ฮวังซองโบ (황성보, 2020) ได้ศึกษาผลกระทบของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่มีต่อปริมาณการซื้อขายสินค้าเกษตรในประเทศและวิเคราะห์ได้ว่า ปริมาณสินค้าเกษตรในประเทศที่ซื้อขายในตลาดสหกรณ์การเกษตรทั้งหมด ได้มีปริมาณการซื้อขายที่ลดลงเนื่องจากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 สวนทางกับความต้องการการบริโภคสินค้าเกษตรที่ผลิตในประเทศที่สูงขึ้น จากความต้องการซื้อวัตถุดิบอาหารเพื่อการทำอาหารภายในครัวเรือนตามสถิติจำนวนครั้งในการทำอาหารกินภายในครัวเรือนที่สูงขึ้น

เชวแจยอง (최재연, 2020) ได้ศึกษาอิทธิพลของความอันตรายทางสังคมที่มีต่อการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารพร้อมรับประทาน หรือที่เรียกว่า Home Meal Replacement (HMR) และจิตวิทยาการบริโภค จากผลสำรวจพบว่า ความถี่ในการช้อปปิ้งออนไลน์เพิ่มขึ้นตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 และช่องทางการซื้ออาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมากที่สุด คือ ช่องทางการขายสินค้าออนไลน์ของธุรกิจค้าปลีกออนไลน์ที่ผู้บริโภคคุ้นเคย เช่น SSG, Coupang, Naver และ Kurly เป็นต้น คอมเมิร์ซที่เชี่ยวชาญด้านวัตถุดิบอาหารคุณภาพสูงเป็นช่องทางการจัดจำหน่ายตามการค้นหาคำศัพท์ ความถี่ในการใช้ช้อปปิ้งออนไลน์และปริมาณการซื้อก็เพิ่มขึ้นเช่นกันและการตอบสนองต่อความตั้งใจในการซื้อที่ยังคงใช้งานต่อไปก็สูง เนื่องจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกออนไลน์ลดลงเนื่องจาก COVID-19 ความต้องการบริการแบบไม่เห็นหน้าจึงเพิ่มขึ้นและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนในช่วงที่ผ่านมาก็มีความสำคัญเช่นกัน รูปแบบการซื้อสินค้าของผู้คนเปลี่ยนไป โดยคนเกาหลีได้เปลี่ยนการซื้อสินค้าแบบออฟไลน์ และพฤติกรรม การซื้อผลิตภัณฑ์อาหารพร้อมรับประทานมีปริมาณการซื้อที่มากขึ้น

ของฮเยอูก (정혜옥, 2020) ได้สำรวจเกี่ยวกับการเปิดเรียนแบบออนไลน์ในประเทศเกาหลีใต้พบว่า ชั้นเรียนออนไลน์ส่วนใหญ่ผู้เรียนใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ส่วนตัวหรือแล็ปท็อปส่วนตัวในการใช้เรียนออนไลน์ และผลสำรวจยังเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนชั้นเรียนออนไลน์อยู่ในระดับต่ำ และจากการสอบถามถึงข้อดีของการเรียนออนไลน์ คือ สามารถเข้าเรียนได้จากที่บ้านโดยไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนทำให้สามารถใช้เวลาได้อย่างอิสระมากยิ่งขึ้น และสามารถเข้าฟังการบรรยายในรายวิชาซ้ำได้หลายรอบ ในส่วนของข้อเสียของการเรียนออนไลน์ คือ การควบคุมสมาธิในการเรียนออนไลน์ทำได้ยาก ทำให้ไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาของรายวิชาได้ดี ความไม่พึงพอใจในรูปแบบการประเมินผลการเรียนและการสอบไม่ชัดเจน เกิดความยากลำบากในการส่งชิ้นงานหรือการบ้าน ความไม่เสถียรในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า หลังมีการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ความเครียดในการเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเกิดการแพร่ระบาดอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้ง ความพึงพอใจของกลุ่มวัยรุ่นในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังมีการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่หลากหลาย แม้จะมีงานวิจัยที่สำรวจทัศนคติของคนเกาหลีใต้ในช่วงหลังมีการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 แต่เป็นเพียงการศึกษาเจาะจงเฉพาะกลุ่มคนและเป็นการศึกษาในขอบเขตที่กำหนดไว้เฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง แต่ไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 โดยภาพรวมจากการวิเคราะห์ตัวบทของข่าว

ออนไลน์ในช่วงที่มีการแพร่ระบาด ดังนั้นในบทนี้จะเป็นองค์ความรู้ใหม่
สำหรับการใช้เพื่อการวิจัยและการเรียนการสอนในสาขาที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

3. วัตถุประสงค์

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรม
ของชาวเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 ผ่านการวิเคราะห์ความหมาย
ระดับมหภาคจากตัวบทข่าวในสื่อออนไลน์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1) ขอบเขตของการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยใช้วิธีระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) อันประกอบไปด้วยกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจาก
เอกสารหรือการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยเก็บจาก
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเอกสารที่เป็นข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data)
ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยมีแหล่งข้อมูลหลักคือ
ข่าวออนไลน์ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากข้อความข่าวออนไลน์ที่เกี่ยวกับวิกฤต
COVID-19 โดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ข่าวออนไลน์หรือบทความข่าว
ออนไลน์ที่ปรากฏในเว็บไซต์ www.naver.com จำนวน 80 ข่าว ที่มีประเด็น
เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นข้อความข่าวที่มีการเผยแพร่ในช่วงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2563 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังนำข้อมูลทาง
วิชาการอื่น ๆ เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาร่วมวิเคราะห์เพื่อให้ได้ทราบถึง
ทัศนคติของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19

4.2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ตัวบทจากข่าวออนไลน์ที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 โดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ข่าวออนไลน์หรือบทความข่าวออนไลน์ ภาษาเกาหลีที่ปรากฏในเว็บไซต์ www.naver.com¹ จำนวน 80 ข่าว กลุ่มตัวอย่างเป็นข้อความข่าวที่มีการเผยแพร่ในช่วงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 : รายชื่อเว็บไซต์ของข่าวออนไลน์และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนข่าว (ร้อยละ)	เว็บไซต์ของกลุ่มตัวอย่าง
MBN	1 (1.25%)	www.mbn.co.kr
MBC	4 (5%)	www.imbc.com
KBS	4 (5%)	www.kbs.co.kr
Yonhap (연합뉴스)	5 (6.25%)	www.yna.co.kr
YTN	6 (7.5%)	www.ytn.co.kr
Donga	2 (2.5%)	www.donga.com
SBS	4 (5%)	www.sbs.co.kr
JoongAngIlbo (중앙일보)	1 (1.25%)	www.joongang.co.kr
HankookIlbo (한국일보)	1 (1.25%)	www.hankookilbo.com
Akomnews (한인신문)	3 (3.75%)	www.akomnews.com
Hitnews	1 (1.25%)	www.hitnews.co.kr
Kgmaeil (경기매일)	3 (3.75%)	www.kgmaeil.net
Gnnews (경남일보)	1 (1.25%)	www.gnnews.co.kr
Vision21News	3 (3.75%)	www.vision21.kr
Korea policy briefing	2 (2.500%)	www.korea.kr

¹ เว็บไซต์ Naver.com หรือ 네이버 (เนอบีบ) คือ เว็บไซต์หาข้อมูลที่รวบรวมแหล่งข้อมูลไว้มากมาย หรืออาจเรียกว่าเป็น Search Engine ขนาดใหญ่ของเกาหลีใต้ โดยมีส่วนแบ่งการตลาดถึง 68% เมื่อเทียบกับ search engine ซึ่งตัวอย่าง Google (Ihdigital, 2563, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนข่าว (ร้อยละ)	เว็บไซต์ของกลุ่มตัวอย่าง
(대한민국 정책브리핑)		
Maeil Business (매일경제)	1 (1.25%)	www.mk.co.kr
Human Rights Watch	1 (1.25%)	www.hrw.org
Korea Biomedical Review (청년 의사)	1 (1.25%)	www.docdocdoc.co.kr
The briefing (더브리핑)	1 (1.25%)	www.thebriefing.co.kr
KRIHS	1 (1.25%)	www.krihs.re.kr
NewsPim	3 (3.75%)	www.newspim.com
The Kyunghyang Shinmun	1 (1.25%)	www.khan.co.kr
SEOUL HEALTH FOUNDATION	1 (1.25%)	www.seoulhealth.kr
Welfare News (웰페어뉴스)	1 (1.25%)	www.welfarenews.net
Boannews	1 (1.25%)	www.boannews.com
KSTSS	1 (1.25%)	www.kstss.kr
The Hankyoreh	3 (3.75%)	www.hani.co.kr
Newsuwon (세수원신문)	1 (1.25%)	www.newsuwon.com
KISA	1 (1.25%)	www.kisa.or.kr
The Science Monitor	1 (1.25%)	www.scimonitors.com
Upinews	1 (1.25%)	www.upinews.kr
Viewsnews	1 (1.25%)	www.viewsnnews.com
MONEY TODAY (머니투데이)	1 (1.25%)	www.mt.co.kr
Dailysisa	1 (1.25%)	www.dailysisa.com
Gallup Korea	1 (1.25%)	www.gallup.co.kr
Hrcopinion (한국리서치)	2 (2.5%)	www.hrcopinion.co.kr
Paxnetnews	1 (1.25%)	www.paxnetnews.com
Sukbakmagazine (숙박매거진)	2 (2.5%)	www.sukbakmagazine.com
Edaily	1 (1.25%)	www.edaily.co.kr
Yakup (약업신문)	1 (1.25%)	www.yakup.com
The Chosun Ilbo (조선일보)	2 (2.5%)	www.chosun.com
Sisain (시사 IN)	1 (1.25%)	www.sisain.co.kr

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนข่าว (ร้อยละ)	เว็บไซต์ของกลุ่มตัวอย่าง
EMD Medical News	1 (1.25%)	www.mdon.co.kr
KERI	1 (1.25%)	www.keri.org
ohmynews	1 (1.25%)	www.ohmynews.com
Etnews	1 (1.25%)	www.etnews.com
Junggi	1 (1.25%)	www.junggi.co.kr
รวม	80 (100%)	

4.3) การวิเคราะห์ประเด็นข่าวในสื่อออนไลน์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเด็นในการนำเสนอของข่าวหรือบทความในสื่อออนไลน์โดยการวิเคราะห์โครงสร้างความหมายระดับมหภาค (Semantic Macro-Structure) เพื่อศึกษาว่าสื่อออนไลน์ได้นำเสนอประเด็นใดบ้าง ฟาน ไคก์ (Van Dijk, 1992 อ้างถึงใน อธิระยุทธ สุริยะ, 2560) ได้เสนอแนวทางการวิเคราะห์ความหมายระดับมหภาค ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ด้วยบทเพื่อหาใจความสำคัญ โดยทั่วไปการรายงานข่าวมีองค์ประกอบ 2 ส่วนหลักๆ คือ ส่วนสรุป (Summary) และส่วนเนื้อหา (Story) กล่าวคือ ส่วนสรุป (Summary) จะประกอบไปด้วย พาดหัวข่าว (Headline) และส่วนนำ (Lead) และส่วนเนื้อหา (Story) จะประกอบไปด้วย สถานการณ์ (Situations) และเรื่องราวต่างๆที่เป็นรายละเอียด (Episodes)

5. ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ด้วยบทข่าวทั้ง 80 ข่าวพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ทั้งหมด 5 ประเด็นหลักได้แก่ 1) ทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัว 2) ทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อประเทศชาติ

หรือสังคม 3) ทศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4) พฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 และ 5) พฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อสังคมหรือประเทศชาติในช่วงเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากการวิเคราะห์ข่าวออนไลน์

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าวที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
1) ทศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัว	ประชาชนรู้สึกเครียด รู้สึกหมดหนทาง รู้สึกว่าวิกฤต COVID-19 ส่งผลกระทบทางการเงินอย่างรุนแรงต่อตนเอง (เนื่องจากต้องหยุดงาน รายได้ครัวเรือนที่ลดลง หางานยากขึ้น เป็นต้น)	13	เชิงลบ	8.78
	ประชาชนส่วนใหญ่รู้สึกกังวลและไม่สบายใจในสถานการณ์วิกฤต COVID-19 ทำให้ส่งผลอย่างมากต่อสุขภาพจิตของตนเอง	9	เชิงลบ	6.08
	ประชาชนกลัวและกังวลว่าตนเองหรือคนในครอบครัวจะติดเชื้อ COVID-19	7	เชิงลบ	4.73

² ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์หาประเด็นจากใจความสำคัญในส่วนสรุปและส่วนเนื้อหา ดังนั้นใน : ข่าว สามารถปรากฏประเด็นได้มากกว่า : ประเด็น

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	ประชาชนรู้สึกกังวลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในช่วงวิกฤต COVID-19	4	เชิงลบ	2.70
	ประชาชนรู้สึกกังวลถึงความอันตรายของไวรัส COVID-19	4	เชิงลบ	2.70
	ประชาชนกลัวคนรอบข้างตำหนิมากกว่ากลัวติดโควิด	3	เชิงลบ	2.03
	ประชาชนกลัวว่าตนเองจะติดเชื้อแต่ไม่แสดงอาการ	2	เชิงลบ	1.35
	ประชาชนเกินครึ่งกังวลว่าตนเองจะเป็นโรคมึนเศร้าเนื่องจากผลกระทบวิกฤต COVID-19	2	เชิงลบ	1.35
	ประชาชนรู้สึกกังวลเมื่อใช้ระบบขนส่งสาธารณะ	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนรู้สึกกลัวที่จะพบญาติและคนรู้จัก	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนรู้สึกว่ามีโอกาสในการติดเชื้อน้อยลง คลายความกังวลมากขึ้น	1	เชิงบวก	0.68
	คนเกาหลีได้ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับประกันสุขภาพมากขึ้นหลังเกิดวิกฤตโควิด	1	เชิงบวก	0.68
	ประชาชนรู้สึกว่ามีวิกฤต COVID-19 ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่เปลี่ยนไปในเชิงลบ	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนรู้สึกว่าจะตนเองสามารถถูกเลือกปฏิบัติได้ในช่วงวิกฤต COVID-19	1	เชิงลบ	0.68

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
2) ทศนคติของ คนเกาหลีใต้ที่ มีต่อ ประเทศชาติ หรือสังคม	ประชาชนรู้สึกไม่พอใจที่หาซื้อ หน้ากากไม่ได้	1	เชิงลบ	0.68
	คนเกาหลีใต้คลายความกังวลเรื่อง หน้ากากเพราะหาซื้อได้ง่ายขึ้น	1	เชิง บวก	0.68
	ประชาชนรู้สึกโมโหและโกรธเมื่อรู้ ว่าต้นตอของการแพร่ระบาดมาจาก ฝีมือมนุษย์	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนรู้สึกได้ว่าประเทศเกาหลี ใต้และระบบสังคมมีการ เปลี่ยนแปลงในเชิงบวก	5	เชิง บวก	3.38
	ประชาชนรู้สึกกังวลเกี่ยวกับ เศรษฐกิจของประเทศ	3	เชิงลบ	2.03
	ประชาชนมองการแพร่ระบาดของ ไวรัส COVID-19 ว่าเป็นโอกาส ไม่ใช่วิกฤต	3	เชิง บวก	2.03
	ประชาชนภาคภูมิใจที่ต่างประเทศ ให้ความสนใจกับการรับมือของ ประเทศเกาหลีใต้ รู้สึกว่าประเทศ เกาหลีใต้เป็นประเทศที่ก้าวหน้า หากมองในด้านการรับมือกับการ แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19	3	เชิง บวก	2.03
	ประชาชนเห็นว่าคนในประเทศ ช่วยกันและเอาชนะวิกฤตได้ดี	1	เชิง บวก	0.68
	ประชาชนรู้สึกเครียด รู้สึกหมด หนทาง รู้สึกว่าวิกฤต COVID-19 ส่งผลกระทบทางการเงินอย่าง รุนแรงต่อประเทศชาติ	1	เชิงลบ	0.68

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	ประชาชนเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูล ที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคม เกาหลีใต้ในภาวะการแพร่ระบาดของ ของไวรัส COVID-19	1	เชิง บวก	0.68
	ประชาชนส่วนใหญ่รู้สึกเป็นกลาง เกี่ยวกับการกักกันตนเอง	1	เป็น กลาง	0.68
	คนหนุ่มสาวมีทัศนคติที่ไม่ดีในการ ถูกกักกันตนเองในที่พัก	1	เชิงลบ	0.68
3) ทัศนคติของ คนเกาหลีใต้ที่ มีต่อภาครัฐ หรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ประชาชนเห็นว่าภาครัฐหรือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขทำหน้าที่ได้ดี	7	เชิง บวก	4.73
	ประชาชนส่วนใหญ่พึงพอใจ มาตรการการป้องกันการระบาด ของรัฐ	2	เชิงลบ	1.35
	ประชาชนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่รู้สึก โล่งใจที่มีประกันสุขภาพแห่งชาติ และเชื่อมั่นในความเป็นเลิศของ สำนักประกันสุขภาพแห่งชาติ เกาหลีใต้เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ	2	เชิง บวก	1.35
	ประชาชนรู้สึกว่าการที่รัฐบาล เกาหลีใต้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเป็นสิ่ง สำคัญกว่าการคำนึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคล	2	เชิง บวก	1.35
	ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ไว้วางใจใน นโยบายของภาครัฐในการรับมือกับ สถานการณ์วิกฤต COVID-19	2	เชิง บวก	1.35
	ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลควรเร่ง ฟื้นฟูประเทศโดยเร็ว	1	เชิงลบ	0.68

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	ประชาชนส่วนใหญ่เชื่อมั่นศูนย์ควบคุมโรคในประเทศเกาหลีใต้	1	เชิงบวก	0.68
	ประชาชนส่วนใหญ่พึงพอใจในระบบการเมืองประชาธิปไตยแบบรวมศูนย์ของเกาหลีใต้ทำให้รัฐบาลกลางได้ดำเนินการอย่างรวดเร็ว	1	เชิงบวก	0.68
	ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลควรช่วยเหลือค่าครองชีพฉุกเฉินแก่ประชาชนในระยะเวลานานี้แก่ครอบครัวที่มีรายได้มั่วย	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนเห็นด้วยกับรัฐบาลในมาตรการให้บัตรของขวัญ 300,000 วอนต่อเดือนเป็นเวลา 2 เดือนให้แก่ผู้ที่มีรายได้น้อยตามเกณฑ์	1	เชิงบวก	0.68
	ประชาชนเกาหลีใต้เห็นว่าภาครัฐควรพยายามอย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหาการเลือกปฏิบัติ	1	เชิงลบ	0.68
	ประชาชนไม่มั่นใจกับการผลการตรวจหาเชื่อว่ามีความแม่นยำ	1	เชิงลบ	0.68
4) พฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19	คนเกาหลีใต้สั่งของออนไลน์และใช้แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์กันมากขึ้น (Untact)	15	เชิงบวก	10.14
	คนเกาหลีใต้เริ่มยอมรับและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้น กลายเป็นสิ่งผลักดันให้พลิกวิกฤตเป็นโอกาส	3	เชิงบวก	2.03
	ประชาชนส่วนมากไม่สามารถทำกิจกรรมที่ทำงานและที่บ้านได้	2	เชิงลบ	1.35

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	เหมือนเมื่อก่อน กิจกรรมทางสังคมและความสัมพันธ์กับเพื่อนลดน้อยลง			
	ประชาชนส่วนใหญ่ท่องเที่ยวในประเทศลดลง การเคลื่อนไหว การหลังไหล การเดินทางข้ามจังหวัดของคนเกาหลีใต้ลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับก่อนเกิดวิกฤต COVID-19	2	เชิงลบ	1.35
	ประชาชนส่วนมากดูข่าวและติดตามข่าว COVID-19 และเหตุการณ์ปัจจุบัน	1	เป็นกลาง	0.68
	ประชาชนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูล ความรู้ และบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง และทราบการปฏิบัติเมื่อมีอาการหรือสงสัยว่าติดเชื้อ	1	เชิงบวก	0.68
	คนเกาหลีใต้นิยมพักแรมในแพนชั่น (Pension) มากกว่าการพักแรมในโรงแรมทั่วไป	1	เป็นกลาง	0.68
	อิทธิพลของ COVID-19 ทำให้ชีวิตประจำวันของผู้คนมากกว่าครึ่งหยุดชะงัก	2	เชิงลบ	1.35
	แม้กิจกรรมทางสังคมลดลงแต่อัตราการใช้ชีวิตในบ้านของประชาชนยังคงเพิ่มขึ้น	1	เชิงลบ	0.68

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	เมื่อความรุนแรงของวิกฤต COVID-19 ลดลงผู้คนต่างลดระดับการรักษาระยะห่างทางสังคม	1	เชิงลบ	0.68
	วิกฤต COVID-19 ทำให้คนเกาหลีใต้มากกว่าครึ่งเป็นคนที่ไม่มีความเร็วแรงในการใช้ชีวิต	1	เชิงลบ	0.68
	การส่งคำสั่งอาหารเพิ่มขึ้นหลังความรุนแรงของวิกฤต COVID-19 ลดลง	1	เชิงบวก	0.68
	ประชาชนส่วนมากหันมาใช้การสื่อสารทางไกลเพื่อลดการเจอหน้ากัน	1	เชิงบวก	0.68
	ชั่วโมงการทำงานของผู้คนถูกปรับเปลี่ยนตามความรุนแรงของสถานการณ์วิกฤต COVID-19	1	เชิงลบ	0.68
5) พฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อสังคมหรือประเทศชาติในช่วงวิกฤต COVID-19	ประชาชนส่วนใหญ่ตระหนักในเรื่องการรักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing)	13	เชิงบวก	8.78
	คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเพื่อตอบสนองมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 (อดทนต่อการละเมิดความเป็นส่วนตัวเพื่ออนามัยสาธารณะ)	5	เชิงบวก	3.38
	คนเกาหลีใต้ทำกิจกรรมทางสังคมน้อยลง เกิดการเหินห่างทางสังคมมากขึ้น	2	เชิงลบ	1.35

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	จำนวนข่าว ที่พบจาก 80 ข่าว ²	มุมมอง	ร้อยละ
	ประชาชนบริจจาคเงินน้อยลงในช่วง วิกฤต COVID-19 เมื่อเทียบกับก่อน เกิดวิกฤต COVID-19	1	เชิงลบ	0.68
รวม		148		100

จากตารางข้างต้นพบว่า จากประเด็นหลัก 5 ประเด็นดังกล่าว พบประเด็นย่อย 148 ประเด็น หากวิเคราะห์ในส่วนของการรายละเอียดในแต่ละประเด็นจากประเด็นที่พบมากไปน้อยดังต่อไปนี้

5.1) ประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัวพบว่า ประเด็นย่อยที่พบมาก 3 ลำดับแรกจากการวิเคราะห์ ได้แก่ 1) ประชาชนรู้สึกเครียด รู้สึกหมดหนทาง รู้สึกว่าวิกฤต COVID-19 ส่งผลกระทบทางการเงินอย่างรุนแรงต่อตนเอง เนื่องจากต้องหยุดงาน รายได้ครัวเรือนที่ลดลง หางานยากขึ้น เป็นต้น 2) ประชาชนส่วนใหญ่รู้สึกกังวลและไม่สบายใจในสถานการณ์วิกฤต COVID-19 ทำให้ส่งผลอย่างมากต่อสุขภาพจิตของตนเอง 3) ประชาชนกลัวและกังวลว่าตนเองหรือคนในครอบครัวจะติดเชื้อ COVID-19 จากที่กล่าวไปจะเห็นได้ว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัวในเชิงลบในช่วงวิกฤต COVID-19 และจากประเด็นย่อยดังกล่าวอาจจะสรุปได้ว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีความกังวลในด้านการเงิน ด้านสุขภาพจิต และด้านสุขภาพร่างกายมากที่สุด

5.2) ประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อประเทศชาติหรือสังคมพบว่า ประเด็นย่อยที่พบมากที่สุด คือ ประชาชนรู้สึกได้ว่าประเทศเกาหลีใต้และระบบสังคมมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก และจากประเด็นย่อยอื่น ๆ ที่พบจากข่าวจะเห็นได้ว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวก เช่น

ประชาชนภาคภูมิใจที่ต่างประเทศให้ความสนใจกับการรับมือของประเทศเกาหลีใต้ รู้สึกว่าประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ก้าวหน้าหากมองในด้านการรับมือกับการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

5.3) ประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประเด็นย่อยที่พบมากที่สุด คือ ประชาชนเห็นว่าภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทำหน้าที่ได้ดี เช่น ในเรื่องการสื่อสาร การส่งต่อข้อมูลแก่ประชาชน มาตรการการกักกันและการรักษา เป็นต้น และจากประเด็นย่อยอื่น ๆ ที่พบจากข่าวจะเห็นได้ว่า มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ การนำเสนอของข่าวในทัศนคติเชิงบวก ได้แก่ ประชาชนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่รู้สึกโล่งใจที่มีประกันสุขภาพแห่งชาติและเชื่อมั่นในความเป็นเลิศของสำนักประกันสุขภาพแห่งชาติเกาหลีใต้เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ประชาชนรู้สึกว่าการที่รัฐบาลเกาหลีใต้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าการคำนึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ประชาชนส่วนใหญ่พึงพอใจมาตรการการป้องกันการระบาดของรัฐ ส่วนนำเสนอของข่าวในทัศนคติเชิงลบ ได้แก่ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ไว้วางใจในนโยบายของภาครัฐในการรับมือกับสถานการณ์วิกฤต COVID-19

5.4) ประเด็นพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 พบว่า ประเด็นย่อยที่พบมากที่สุด คือ ประชาชนคนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่สั่งของออนไลน์และใช้แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์กันมากขึ้นและมีการใช้ชีวิตแบบ “Untact” นอกจากนั้น คนเกาหลีใต้เริ่มยอมรับและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้น กลายเป็นสิ่งผลักดันให้พลิกวิกฤตเป็นโอกาส ประชาชนส่วนมากไม่สามารถทำกิจกรรมที่ทำงานและที่บ้านได้เหมือนเมื่อก่อน กิจกรรมทางสังคมและความสัมพันธ์กับเพื่อนลดน้อยลง ประชาชนส่วนใหญ่ท่องเที่ยวในประเทศลดลง การเคลื่อนไหว การหลังไหล การเดินทางข้าม

จังหวัดของคนเกาหลีได้ลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับก่อนเกิดวิกฤต COVID-19 เป็นต้น จากการวิเคราะห์ในประเด็นนี้พบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีในช่วงวิกฤต COVID-19 มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ และพบว่าพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีได้ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่มาช่วยให้คนเกาหลีได้มีการใช้ชีวิตแบบ “Untact” มากขึ้น “Untact” หมายถึง การพบปะที่ไม่ต้องพบกันตัวต่อตัว คือ คำที่มาจากคำว่า “Un + Contact” มีความหมายคล้ายคำว่า Social Distancing คำว่า “Untact” ต่างกับคำว่า Social Distancing ตรงที่การใช้ชีวิตแบบ “Untact” คือการที่ผู้คนยินดีที่จะเว้นระยะห่างทางสังคม ไม่ลำบากใจที่จะติดต่อสื่อสารกันแบบไม่พบหน้ากัน

5.5) ประเด็นพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อสังคมหรือประเทศชาติ ในช่วงวิกฤต COVID-19 พบว่า มีทั้งพฤติกรรมเชิงบวกและเชิงลบ ประเด็นย่อยที่พบมากที่สุดจากการวิเคราะห์ ได้แก่ 1) ประชาชนส่วนใหญ่ตระหนักในเรื่องการรักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) 2) คนเกาหลีได้ส่วนใหญ่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเพื่อตอบสนองมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 กล่าวคือ คนเกาหลีได้ส่วนใหญ่อดทนต่อการละเมิดความเป็นส่วนตัวเพื่ออนามัยสาธารณะ เช่น คนเกาหลีใต้ให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการเว้นระยะห่างทางสังคมอย่างเข้มข้น ละทิ้งกิจกรรมประจำวันเพื่อกักบริเวณ อดทนต่อการละเมิดความเป็นส่วนตัวเพื่ออนามัยของสาธารณชน เป็นต้น และ 3) คนเกาหลีได้ส่วนใหญ่ทำกิจกรรมทางสังคมน้อยลง เกิดการเหินห่างทางสังคมมากขึ้น จากประเด็นเหล่านี้อาจสรุปได้ว่า คนเกาหลีได้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในเชิงบวกต่อการช่วยประเทศชาติในการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากปัจจัยของการตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมของคนเกาหลีใต้ตั้งที่ได้

กล่าวมานั้น ทำให้ประเทศเกาหลีใต้ได้รับการชื่นชมจากประเทศอื่น ๆ ในการรับมือการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19

จากการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นว่า ชาวและบทความข่าวในสื่อออนไลน์นำเสนอประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 ในหลายแง่มุม กล่าวโดยสรุปได้ว่า **พฤติกรรมของภาคประชาชน** เช่น ประชาชนคนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการรับผิดชอบต่อสังคม ความร่วมมือโดยสมัครใจของคนเกาหลีใต้ในการช่วยกันป้องกันการแพร่ระบาด **การบริหารจัดการของภาครัฐบาล** เช่น การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใสของภาครัฐ การมีประสบการณ์จากการรับมือของโรค MERS ในปี 2015 ความสามารถในการค้นหาและรักษาผู้ติดเชื้อแบบเชิงรุก **ความสามารถในด้านเทคโนโลยีของภาคเอกชน** ที่เข้ามาสนับสนุนการใช้ชีวิตแบบ “Untact” เหตุผลดังกล่าวทำให้หลาย ๆ ประเทศได้นำแนวทางต่าง ๆ ของเกาหลีใต้ไปเป็นบทเรียนเพื่อใช้ในประเทศของตน เช่น การดำเนินการอย่างรวดเร็ว การตรวจหาเชื้ออย่างครอบคลุม และการสืบหาผู้ที่อาจติดเชื้อเชิงรุก รวมถึงการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากภาคประชาชน แม้คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติในแง่ลบในกรณีของผลกระทบด้านสุขภาพและเศรษฐกิจที่มีผลมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 แต่ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นทำให้คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่บวกต่อพฤติกรรมของคนในชาติที่ร่วมกันใช้ชีวิตแบบ “Untact” เกิดเป็นความภาคภูมิใจในระบบสาธารณสุขของประเทศตนเอง รวมถึงความสามารถในการค้นหาและการรักษาผู้ติดเชื้อแบบเชิงรุกของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ช่วยให้ประเทศเกาหลีใต้สามารถหลีกเลี่ยงการล็อกดาวน์ที่เข้มงวดได้ จนหลาย ๆ ประเทศได้นำมาเป็นแบบอย่าง

จากการวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปเพิ่มเติมได้ว่า ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีประสบการณ์ในการรับมือกับการระบาดของโรค MERS ในปี 2015 มาก่อน ทำให้ประเทศเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการตรวจวินิจฉัย ก่อนการเกิดสถานการณ์วิกฤต COVID-19 ภายในประเทศเกาหลีใต้หน่วยงานด้านสาธารณสุขของประเทศเกาหลีใต้ก็ได้เริ่มวางแผนการพัฒนาชุดทดสอบโคโรนาไวรัสชนิดใหม่ (COVID-19) แล้ว กล่าวคือ ประเทศเกาหลีใต้ได้เริ่มประสานงานกับบริษัทเทคโนโลยีชีวภาพหลังประเทศจีนรายงานเคสผู้ป่วยจากโคโรนาไวรัสสายแรกเพียงไม่กี่สัปดาห์ ซึ่งในขณะนั้นมีผู้ติดเชื้อที่ยืนยันแล้ว 30 รายเท่านั้น (World Health Organization, 2015) และหลังจากนั้นไม่นานชุดทดสอบหลายพันชุดก็พร้อมใช้ หลังมีการระบาดครั้งใหญ่ที่เมืองแทกู ประเทศเกาหลีใต้มีการแกะรอยความเคลื่อนไหวของผู้ติดเชื้อและตรวจสอบค้นหาบุคคลใกล้ชิดของผู้ติดเชื้อทุกคนเพื่อติดตามทดสอบ กระบวนการนี้เรียกว่า “접촉 추적” ในภาษาเกาหลี หรือ “การติดตามการติดต่อ (Contact Tracing)” หลังจากกรณีการระบาดจากเมืองแทกู เกาหลีใต้จึงได้เริ่มทดสอบตรวจหาผู้ติดเชื้อทั่วประเทศในเชิงรุก หน่วยงานด้านสุขภาพทั้งเอกชนและของรัฐได้ร่วมกันทำแผนการตรวจโรคโดยส่วนใหญ่ประชาชนได้รับการตรวจหาเชื้อฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย ประกอบด้วยจุดตรวจกว่า 600 จุด ซึ่งสามารถตรวจได้ถึง 20,000 คนต่อวัน ด้วยระบบดังกล่าว เมื่อผู้ใดมีผลตรวจเป็นบวกทางการก็สามารถทดสอบและติดตามคนที่เขาเคยติดต่อกับได้ เพื่อยับยั้งเส้นทางการติดต่อของเชื้อไวรัส COVID-19 และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ คือ รัฐบาลเกาหลีใต้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อเตรียมรับมือกับการแพร่ระบาด ซึ่งประเทศเกาหลีใต้ได้บทเรียนจากการระบาดของโรคเมอร์ส (MERS) ว่าปัญหาที่สำคัญในครั้งนั้น คือการไม่สามารถติดตามเส้นทางของไวรัสได้ โดยประเทศเกาหลีใต้

ได้แก้ไขกฎหมายเพื่อให้รัฐบาลสามารถรวบรวมข้อมูลและภาพของผู้ป่วยจากกล้องวงจรปิดในระหว่างการแพร่ระบาดได้ การเดินทางของผู้ติดเชื้อจะถูกบันทึกและส่งข้อมูลเพื่อเตือนคนอื่นให้อยู่ห่างจากเส้นทางการติดต่อ หน่วยงานของเกาหลีใต้จะส่งข้อความไปยังสมาร์ตโฟนของประชาชนที่อยู่ละแวกพื้นที่ที่มีผู้ป่วยติดเชื้อเพื่อให้ระวังการติดเชื้อ นอกจากการรับมือที่ดีของรัฐบาลแล้ว หน่วยงานภาคเอกชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเฝ้าระวังการติดเชื้อของประชาชนเกาหลีใต้ได้ เว็บไซต์และแอปพลิเคชันของเอกชนจะประมวลผลข้อมูลซึ่งช่วยให้ทุกคนทราบหากมีผู้ที่ยืนยันการติดเชื้อเดินทางไปยังร้านขายยา หรือสถานที่อื่น ๆ และสามารถทราบว่าผู้ที่ติดเชื้อได้เดินทางไปสถานที่นั้นเมื่อใด จากการพัฒนาระบบการติดตามผู้ติดเชื้อของภาคเอกชน ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่สามารถตรวจสอบตำแหน่งที่มีเชื้อไวรัส COVID-19 และทำให้ประชาชนสามารถหลีกเลี่ยงการไปยังพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตามระบบการติดตามผู้คนทุกย่างก้าวก็เป็นที่ถกเถียงกันว่าเหมาะสมหรือไม่ แต่ในการแพร่ระบาดคนเกาหลีใต้ส่วนมากได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องสาธารณสุขมากกว่าเรื่องความเป็นส่วนตัว เนื่องจากโรคสามารถติดต่อไปยังคนอื่นได้ ผลการวิเคราะห์ข่าวทำให้เห็นประเด็นที่ว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของสาธารณสุขมากกว่าการคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคล ประชาชนให้ความสำคัญกับการมีความรับผิดชอบต่อสังคม ผลจากพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ที่เห็นความสำคัญของผู้อื่นในสังคมมากกว่าตนเอง พฤติกรรมการตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมของคนเกาหลีใต้เช่นนี้ รวมถึงมาตรการของภาครัฐและเอกชนที่ได้เรียนรู้บทเรียนจากการแพร่ระบาดโรคเมอร์ส (MERS) ส่งผลให้เกาหลีใต้เป็นประเทศที่หลาย ๆ ประเทศให้การยอมรับและชื่นชมว่าเป็น

ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการรับมือกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19

6. บทสรุป

หลังเกิดสถานการณ์วิกฤต COVID-19 ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ได้รับความสนใจในแง่ของการเป็นประเทศที่มีการจัดการกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ได้ดี จากการวิเคราะห์ข่าวที่นำเสนอในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 ทั้ง 80 ข่าวพบว่า ข่าวและบทความข่าวออนไลน์ได้นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 โดยแบ่งเป็นภาคส่วนหลัก ๆ ได้ 3 ส่วน คือ พฤติกรรมของภาคประชาชน การบริหารจัดการของภาครัฐบาล ความสามารถในการด้านเทคโนโลยีของภาคเอกชน กล่าวคือ พฤติกรรมของภาคประชาชน เช่น ประชาชนคนเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการรับผิดชอบต่อสังคม ความร่วมมือโดยสมัครใจของคนเกาหลีใต้ในการช่วยกันป้องกันการแพร่ระบาด การบริหารจัดการของภาครัฐบาล เช่น การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใสของภาครัฐ การมีประสบการณ์จากการรับมือของโรคเมอร์ส (MERS) ในปี 2015 ความสามารถในการค้นหาและรักษาผู้ติดเชื้อแบบเชิงรุก ความสามารถในการด้านเทคโนโลยีของภาคเอกชน ที่เข้ามาสนับสนุนการใช้ชีวิตแบบ “Untact”

กล่าวโดยสรุป ผลการศึกษาเผยให้เห็นว่าคนเกาหลีใต้มีทัศนคติที่มีต่อตนเองหรือคนในครอบครัวในเชิงลบในช่วงวิกฤต COVID-19 และจากประเด็นย่อยดังกล่าวอาจจะสรุปได้ว่า คนเกาหลีใต้มีความกังวลในด้านการเงิน ด้านสุขภาพจิต และด้านสุขภาพร่างกายมากที่สุด แต่สำหรับประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อประเทศและสังคมนั้นพบว่า คนเกาหลีใต้มี

ทัศนคติในเชิงบวกที่ว่าประชาชนภาคภูมิใจที่ต่างประเทศให้ความสนใจกับการรับมือของประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเกาหลีใต้มีระบบสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวก เช่น รู้สึกว่าประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ก้าวหน้าหากมองในด้านการรับมือกับการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ส่วนประเด็นทัศนคติของคนเกาหลีใต้ที่มีต่อภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการนำเสนอข่าวหรือบทความข่าวออนไลน์ทั้งในเชิงบวกและลบ จากการวิเคราะห์ในประเด็นนี้สามารถสรุปได้ว่า คนเกาหลีใต้พึงพอใจกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เช่น ในเรื่องการสื่อสาร การส่งต่อข้อมูลแก่ประชาชน มาตรการการกักกันและการรักษา ประชาชนรู้สึกโล่งใจที่มีประกันสุขภาพแห่งชาติและเชื่อมั่นในสำนักประกันสุขภาพแห่งชาติเกาหลีใต้เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ และคนเกาหลีใต้มีทัศนคติที่ว่าความปลอดภัยของผู้คนในประเทศสำคัญกว่าการคำนึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และมีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การยินยอมและปฏิบัติให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเพื่อสนับสนุนมาตรการการป้องกันการระบาด

คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในช่วงวิกฤต COVID-19 ที่เปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนเกาหลีใต้ในช่วงวิกฤต COVID-19 มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ มีการใช้เทคโนโลยีที่สนับสนุนการใช้ชีวิตแบบ “Untact” มากขึ้น คนเกาหลีใต้ยินดีที่จะเว้นระยะห่างทางสังคม ไม่ลำบากใจที่จะติดต่อสื่อสารกันแบบไม่พบหน้ากัน มีพฤติกรรมการสั่งของออนไลน์และใช้แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์กันมากขึ้นกว่าเดิม จากเดิมที่มีระดับการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันที่สูงอยู่แล้วนั้น คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่เริ่มยอมรับและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงวิกฤต COVID-19 มากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่าตัว กลายเป็นสิ่งผลักดันให้พลิกวิกฤตเป็นโอกาส ในส่วน

ของพฤติกรรมเชิงลบก็มีเช่นกัน คือ คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ไม่สามารถทำกิจกรรมที่ทำงานและที่บ้านได้เหมือนเมื่อก่อน กิจกรรมทางสังคมและความสัมพันธ์กับเพื่อนลดน้อยลง ประชาชนส่วนใหญ่ต้องเที่ยวในประเทศลดลง การเคลื่อนไหว การล่องไหล การเดินทางข้ามจังหวัดของคนเกาหลีใต้ลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับก่อนเกิดวิกฤต COVID-19 เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังพบพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ที่มีต่อสังคมหรือประเทศชาติในช่วงวิกฤต COVID-19 ที่มีทั้งพฤติกรรมเชิงบวกและเชิงลบ เช่น ประชาชนส่วนใหญ่ตระหนักในเรื่องการรักษาระยะห่างทางสังคม คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเพื่อตอบสนองมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 แต่พฤติกรรมเหล่านี้ก็ส่งผลให้คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ทำกิจกรรมทางสังคมน้อยลง เกิดการเหินห่างทางสังคมมากขึ้น ในภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า คนเกาหลีใต้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในเชิงบวกต่อการช่วยประเทศชาติในการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากปัจจัยของความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมของคนเกาหลีใต้

7. ข้อเสนอแนะ

1) การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติและพฤติกรรมของคนเกาหลีใต้จากการนำเสนอของข่าวออนไลน์และเอกสารอื่น ๆ ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมีข้อจำกัดในเรื่องของแหล่งข้อมูล ซึ่งจากข้อจำกัดดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่มีต่อผลการวิเคราะห์ ดังนั้นควรศึกษาการจากแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณหรือแหล่งอื่น ๆ อีกด้วย อาทิเช่น แบบสอบถาม เป็นต้น

2) การวิจัยนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของช่วงเวลาการศึกษา ดังนั้นควรศึกษาโดยแบ่งการวิเคราะห์แยกออกเป็นช่วง ๆ ตามช่วงเวลาที่เกิดการแพร่ระบาด 3 ระลอก เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน

8. เอกสารอ้างอิง

- ธีระยุทธ สุริยะ. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนของชาวโรฮิงญาในสื่อออนไลน์ภาษาไทย: การศึกษาตามแนวทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติพล ภูตะโชติ. (2556). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือเสริมกรุงเทพฯ.
- เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต. (2554). *โครงสร้างพาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ไทย: ภาพสะท้อนอุดมการณ์ทางเพศสภาพในสังคมไทย*. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 30(2), 67-82.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- สุรพล พะยอมแย้ม. (2545). *ปฏิบัติการทางจิตวิทยาในงานชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สหภาพพัฒนาการพิมพ์.
- เสรี วงศ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

Ihdigital. (2563). บุกดลาดเกาหลี: Naver สำคัญขนาดไหนในการโปรโมทสินค้า?. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2563, จาก www.ihdigital.co.th/บุกดลาดเกาหลี-naver/

Workpointtoday. (2563). 4 บทเรียนความสำเร็จจากเกาหลีใต้ จัดการโควิด-19 อย่างไรให้อยู่หมัด. ค้นเมื่อ 29 เมษายน 2563, จาก <https://workpointtoday.com/south-korea-flatten-curve/>

Mayr, A., & Machin, D. (2012). *The Language of Crime and Deviance: An Introduction to Critical Linguistic Analysis in Media and Popular Culture*. London: Continuum.

Rogers, E. M., & Rogers, R. A. (1976). *Communication in Organization*. New York: Free Press.

Van Dijk, T. A. (1988). *News as Discourse*. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Van Dijk, T. A. (1992). Discourse and the denial of racism. *Discourse and Society*, 3, 87–118.

Van Dijk, T. A. (1993). Principles of Critical Discourse Analysis. *Discourse and Society*, 4, 249–283.

Van Dijk, T. A. (2003). *Critical Discourse Analysis. The Handbook of Discourse Analysis*. Malden: Blackwell Publishers.

World Health Organization. (2015). *MERS outbreak in the Republic of Korea, 2015*. Retrieved April 25, 2020, from <https://www.who.int/westernpacific/emergencies/2015-mers-outbreak>

전종우. (2020) .한국인과 미국인의 코로나 19 인식 차이, **한국 PR 학회 2020 후기학술대회**, 28, <https://www.earticle.net/Article/A384710>

- 손희나. (2020). **코로나 19 (COVID-19)로 인한 어린이집원장의 어려움과
코로나 19 에 대한 대응방안 - 가정어린이집을 중심으로**
[석사학위논문, 배재대학교 일반대학원].
- 황성보. (2020). **코로나 19 가 농협공판장 거래에 미친 영향 분석**
[석사학위논문, 중앙대학교 산업창업경영대학원].
- 최재연. (2020). **코로나 19 (COVID-19)로 인한 사회적 위험이
소비심리와
HMR 구매패턴에 미치는 영향** [석사학위논문, 연세대학교
생활환경대학원].
- 정혜옥. (2020). **코로나 19 로 인한 온라인 개학 : 실태조사와 청소년의
심리적 건강에 미친 영향 연구** [석사학위논문, 서강대학교
교육대학원].